

2 setembre. 1934

1

Estimada Mercè, — Quan l'Enriqueta em va dir, abans acabat de sopar, la seva segona carta de ~~dissabte~~ dilluns, em vaig sobresaltar. Sabia el que hauria fet abans a la tarda, i, per un moment vaig creure que hauria estat ben imprudent per escriure malgrat tot.

Després em vaig calmar, veient que la seva carta era d'abans i ~~era~~ molt simpàtica. A més em falta l'Enriqueta, l'Anastasia i la Marcela són enres romaneses. No hi ha manera de per-les-hi dir allò que interessa, i de viure que diu quin allò que no interessa. Si em començava a cantar, et cantareu la cançó de sempre. Fes bon dia, t'hi trobo calma i confiança. Si he de per cas de la seva segona carta, el teu estat d'ànim després de la darrera sessió de passadis era millor que després

de la visita dels Taus Germans. Però,
t'oblidaria molt si et dic que, en
aquest cas, no em fa massa de les
teres parantes? Els von Generosa
per voler-me fer veure que els heu,
si penses que jo també ho seré així.
No he tingut la sort d'estar edu-
cat a l'escola Municipal de Girona
na - oh, com m'hauria agradat -
però ~~si ho hagués estat tant~~
^{encara, no he estat menys al sanejoem.}
~~tant educat.~~ Donau-me'n escriviu
coses que se li escapa d'apèixer
que potser no estan he, és
quan les teres castes m'agraden
més. I no t'exceus ni un més
d'haver-me decidat compartir les
teres preocupacions. Si no m'ho
vols permetre jo no podré dir-t'hi
res, però si alguna vegada et
dignes per-ho, no m'entelis
l'honor que m'has fet, acabat,

amb les teves excuses.

M'imagino que aquest ~~donada~~
Clavell que t'ha pleuït a l'escopi-
dura, encara haurà afegit un
vel negre al teu esperit. No has
pas de permetre-ho! Saps bé
que, mentre hi hagi alguna
lesió al pulmó, serem tots
aquest risc a cada moment,
sobretot mentre mantinguem
cavitats obertes. Això no t'ha de
fer veure que hauris retrocedit.

Ja admito que no et trobis
tan bé com un mes ençà,
però saps bé, per experiència,
que nosaltres avançaem, en el
millor dels casos, com la processó
de Corpus. Per passar endavant,
un pas endarrera. No em diguis
que ~~no~~ tan has tots els passos
endarrera. D'ací que et conec,
no has tornat - ni tan ni a - a
un estat vopí per inspirar

"De Profundis" —

Paciència, Mercè. Encara troba
rem la nostra vida. Sens dubte
te ens hem endarrerit una mica,
però ja farem la pau.

Vais llegir "la Montanya màgica"
en la meua viua convalescència.
No se' si era per l'entusiasme
i l'optimisme inherents a l'estat,
el Mike em va ajudar
molt. És estonantment molt deus
i hi us i tot espès en alguns

pagaments. Però és una obra molt
important i amb coses meravelloses.
Potser no sigui un Mike del teu
estil, però no hi perds res a
llegir-lo. He observat que deia
indiferentment poques persones. El meu
pare no li té cap simpatia. En
Canvi l'Helena i en Montserrat
en són uns hàbitics. Més end
runt el demanare' Turgenev,

2-fet 37 26

ra que ara tinc uns dies de man-
dia i a penes llegeixo més que els
furlars del diari.

de' agada que els meus vejos
et facin un bon refugi. Però
per Déu, no et facis leopar
diama! Aquest últim poema
men em molestava una mica.
Trobo que queda bastant lila
i leopardi és un veid molt
hosc, s'entén negre.

Adem, no estiguis hirs que
el clar ell sigui ben blanc. Ja
sabé de tu d'una manera
o altra, i voldré ser bona persona.

Mària S

No t'enquinmeri el bot de

no vehe carta d'en Sabes. Totes els
mitjans de locomoció per l'herida
i Rens estan requisats per l'an-
taritat Militar a hi de transpor-
tar homes i material. La
Olita volia venir, i no li ha
estat possible. Només circula en com-
bats militars.

és una pena. Però jo no se'
querida - me